

Wyzwania pracy w nowej epoce

Globalizacja zapoczątkowała nową erę dla gospodarki, pracy i społeczeństwa; czas zawirowań i szybkich przemian, które stwarzają bezprecedensowe wyzwania. Świat stoi w obliczu poważnych trudności gospodarczych, środowiskowych i społecznych, ubóstwo i nierówności wydają się trudne do wyeliminowania, a ponadto obserwuje się wzrost napięć geopolitycznych i zaostrzenie konfliktów. Poczucie niepewności jest namacalne. Wszystko to dzieje się w kontekście kryzysu zatrudnienia oraz sytuacji klimatycznej i środowiskowej, która - jeśli nie zostanie rozwiązana - może doprowadzić naszą planetę do niewyobrażalnego załamania społeczno-środowiskowego.

Wpływ szybkiego rozprzestrzeniania się nowych technologii, obejmujących nowe materiały i procesy, cyfryzację, big data i internet rzeczy, sztuczną inteligencję i robotyzację w kontekście globalizacji; wzrost liczby młodego społeczeństwa w niektórych krajach i starzenie się społeczeństwa w innych; rosnące przepływy migracyjne ze względów ekonomicznych, środowiskowych lub bezpieczeństwa, w kontekście nierówności; skutki transformacji energetycznej w celu złagodzenia zmiany klimatu; fragmentacja procesów produkcyjnych, globalnie połączonych w globalne łańcuchy dostaw, w kontekście ruchy migracyjnej ze względów ekonomicznych, środowiskowych lub bezpieczeństwa, w kontekście nierówności; skutki transformacji energetycznej w celu złagodzenia zmiany klimatu; fragmentacja procesów produkcyjnych, globalnie połączonych w globalne łańcuchy dostaw, które zatrudniają już 600 milionów pracowników; rozprzestrzenianie się nowych nietypowych form zatrudnienia związanych z platformami cyfrowymi, które odpowiadają na nowe potrzeby rynkowe, jednocześnie rozszerzając gig economy, crowdworking, uberyzację i inne formy nieformalności pracy; oraz zmiany w stosunkach pracy, które to wszystko pociąga za sobą... to czynniki, które należy wziąć pod uwagę.

Rozwiązanie tych wyzwań wymaga wielowymiarowego podejścia i globalnego programu. Problemy pracy nie zostaną rozwiązane bez zmian w polityce gospodarczej, społecznej i środowiskowej. Wymaga to również średnio- i długoterminowej perspektywy, aby określić przyszłość pracy, jakiej chcemy.

Wszystkie kraje świata zobowiązały się odpowiedzieć na wyzwania naszych czasów w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych za pomocą wspólnej Agendy na rok 2030: Celów Zrównoważonego Rozwoju, których celem jest pokój i dobrobyt dla ludzi na zrównoważonej planecie. Jest 17 celów i 169 zadań, które obejmują zobowiązania do walki z ubóstwem i wszelkiego rodzaju nierównościami, promowania równości płci, godnej pracy, ochrony ekosystemów lądowych i morskich... co składa się na najbardziej transformacyjny program, jaki ludzkość kiedykolwiek przyjęła wspólnie w całej swojej historii. Jest to jednak agenda, która zostanie zrealizowana tylko wtedy, gdy społeczeństwo obywatelskie będzie wystarczająco wymagające, by zmusić rządy do wywiązania się z tych zobowiązań, i wystarczająco odpowiedzialne, by działać zgodnie z nimi.

Wiele ze 169 celów jest bezpośrednio związanych z warunkami pracy i społecznie odpowiedzialnymi stosunkami pracy w przedsiębiorstwach. Począwszy od celu 1.1 "Do 2030 r. wyeliminować skrajne ubóstwo dla wszystkich ludzi na całym świecie"; niemożliwe będzie bowiem uniknięcie dochodu poniżej 1,90 USD na osobę dziennie - progu skrajnego ubóstwa - jeśli wielu z 600 milionów pracowników w globalnych łańcuchach dostaw otrzymuje wynagrodzenie poniżej 60 USD miesięcznie. Albo cel 1.2 "Do 2030 roku zmniejszyć o co najmniej połowę odsetek mężczyzn, kobiet i dzieci w każdym wieku żyjących w ubóstwie we wszystkich jego wymiarach, zgodnie z definicjami krajowymi"; co oznacza zmniejszenie o połowę w każdym kraju liczby ubogich pracujących - która wzrosła wraz z kryzysem - poprzez znaczne podniesienie ich wynagrodzeń. Albo cel 1.3 "Wdrożenie odpowiednich dla danego kraju systemów i środków ochrony socjalnej dla wszystkich, w tym dla podłóg"; który będzie niemożliwy do osiągnięcia, jeśli zamiast zmniejszenia ogromnej nieformalności - 60% pracowników na świecie nie ma żadnej umowy - rozprzestrzenia się nowe formy nieformalizacji pracy, z platformami cyfrowymi zatrudniającymi tysiące osób bez więzi zawodowych; ponieważ nieformalność pozostawia ludzi bez ochrony socjalnej w sytuacjach wypadku, choroby, macierzyństwa, bezrobocia lub emerytury.

Cele zrównoważonego rozwoju są również nieodzownym przewodnikiem w procesie przechodzenia na gospodarkę bardziej sprzyjającą włączeniu społecznemu, aby pozytywnie odpowiedzieć na wyzwania związane z przyszłością pracy, ponieważ obejmują one cały Cel 8 „Promowanie trwałego, sprzyjającego włączeniu społecznemu i zrównoważonego wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich” z ośmioma celami ukierunkowanymi konkretnie na zapewnienie godnej pracy dla wszystkich, poczynając od wyeliminowania pracy dzieci i pracy przymusowej, a kończąc na strategicznych wytycznych dotyczących godnej pracy dla młodych ludzi. Po pierwsze Cele, które stanowią drogę do osiągnięcia dobrobytu w sposób odpowiedzialny i zrównoważony pod względem środowiskowym oraz dotarcia do wszystkich bez wykluczenia, co jest jedynym sposobem zapewnienia pokoju i współistnienia. Ponieważ, zgodnie z konstytucją MOP z 1919 roku, już prawie sto lat temu, nie będzie trwałego pokoju powszechnego bez sprawiedliwości społecznej.

Joaquín Nieto

Dyrektor Biura MOP na Hiszpanię